

แนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ

Identity Development of Tourism in the Southern Provinces Andaman Coast
Connects to International Tourism

อาจารย์ฟ้าพิไล ทวีสินโสภา

อาจารย์กิตติศักดิ์ ทวีสินโสภา

วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วิทยาเขตตรัง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ร่วมและแนวทางการพัฒนารูปแบบอัตลักษณ์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายฝั่งอันดามัน จากนั้นนำไปวิเคราะห์หาคำศัพท์ภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไปโดยใช้การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามนักท่องเที่ยวอิสระ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับกลุ่มทัวร์ และใช้วิธีการสัมภาษณ์สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว ทำการสนทนากลุ่มกับบุคลากรในองค์กรท้องถิ่น จากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์คำร้อยละ ส่วนแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม นำมาวิเคราะห์จุดเด่น โอกาส พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ อัตลักษณ์ร่วมทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มนิยมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มากที่สุด โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวเป็นจำนวน 3 วัน โดยประทับใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมในจังหวัดภูเก็ตมากที่สุด ด้านแรงจูงใจในการตัดสินใจมาเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติและความปลอดภัยเป็นอันดับแรก

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเส้นทางทางการท่องเที่ยวตามเส้นทางชายฝั่งอันดามันพบว่านักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่ม นิยมซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวประเภทแหล่งท่องเที่ยวแบบผสมผสาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 36 และน้อยที่สุดคือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 8 จากผลการวิจัยสามารถนำความประทับใจของนักท่องเที่ยวมาวิเคราะห์ร่วมกับการสัมภาษณ์กลุ่มสถานประกอบการและประเมินจุดแข็ง จุดอ่อนของแหล่งท่องเที่ยวจากการสัมภาษณ์บุคลากรในองค์กรท้องถิ่น เพื่อกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีอัตลักษณ์ร่วมกันได้

คำสำคัญ: การพัฒนา อัตลักษณ์ การท่องเที่ยว

Abstracts

This research was aimed to study the identities and development model for new tourism identity of the southern coast. Using data collected by questionnaires independent travelers. Tourists traveling with a tour group and how to interview for the establishment of tourism, to focus groups with staff in local organizations. The data were analyzed by percentage, to in-depth interviews and

focus groups. The analysis highlights the opportunities and suggestions for tourism development of the province, along the Andaman coast.

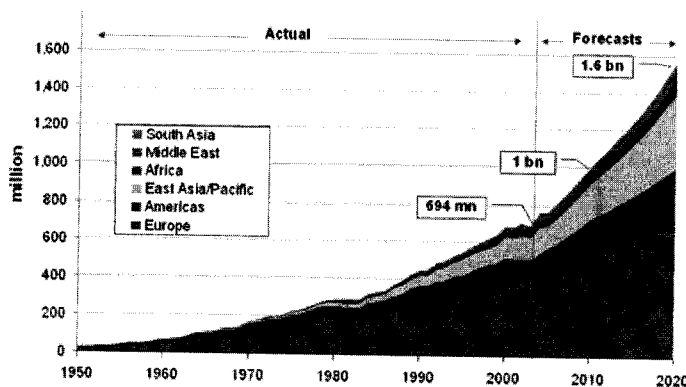
The findings were as follows: Tourism identities of the two popular tourist destinations of the most naturally take on a three-day tour with an impressive natural and cultural tourism in Phuket the most. The motive for the decision to travel is the beauty of nature and safety first.

Based on interviews with tour operators useful information to prepare a tourist route along the Andaman Coast found that both groups of tourists to buy popular tourist attraction of the most hybrid accounted for 56 percent, followed by the source, nature tourism accounted for 36 percent and minimal, cultural tourism 8 per cent of the findings can be analyzed with the impression of tourists to the group, the establishment and evaluation of strengths. The weakness of the attraction of interviewing local people in the organization. To determine the travel patterns to suit the tour of the provinces along the Andaman coast tour to promote a common identity.

Keywords: Development, Identity, Tourism

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอยู่หลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านประวัติศาสตร์ ด้านธรรมชาติ ด้านวัฒนธรรม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณชายฝั่งอันดามัน ซึ่งประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากมาย ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นมา ดังนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงมีกรอบนโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีบทบาทในการพัฒนาศักยภาพของประเทศมากขึ้นเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามพันธกิจของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 (อ้างถึง แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ.2555-2559 หน้า 26) ทางด้านสถานการณ์การท่องเที่ยว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) อ้างถึงใน World Tourism Organization : (UNWTO) ได้พยากรณ์ว่าเมื่อถึงปี พ.ศ. 2563 จะมีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจำนวน 1,600 ล้านคน ภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออก และแปซิฟิก และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นจุดหมายการท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยนักท่องเที่ยวเป็น 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ดังแผนภูมิ

ภาพที่ 1 ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวใน พ.ศ. 2563

ที่มา: องค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO)

จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ได้กล่าวถึงสถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นถึงปีละ 9 ล้านคน รวมถึงรายได้การท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวใน อัตราร้อยละ 11.90 จึงทำให้ตลาดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต้องพัฒนาควบคู่กันไปพร้อมกับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวและจากการที่ไทยมาเลเซีย อินโดนีเซีย ได้ร่วมกันจัดทำแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT-GT) ในการจัดทำแผนดังกล่าวนี้ไทยถูกจัดเป็น Lead Country ในด้านการท่องเที่ยว เป็นผลให้ประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมทางด้านการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นและในปีพ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะต้องเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงทำให้ประเทศไทยจะต้องเร่งรีบในการพัฒนาประเทศไม่ว่าจะเป็นด้านการคมนาคม ด้านระบบการขนส่ง ด้านศักยภาพของประชากรและด้านการท่องเที่ยว

จากแผนการดังกล่าวทำให้กลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามันมีแนวโน้มในการพัฒนาการท่องเที่ยวในแถบนี้ให้เจริญก้าวหน้าเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น และเป็นการหาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังพื้นที่จังหวัดชายฝั่งอันดามันเพื่อพัฒนารูปแบบอัตลักษณ์ที่กลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามันทั้ง 5 จังหวัด ทั้งนี้เพื่อรองรับการเข้าสู่เศรษฐกิจอาเซียนและส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามันในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ร่วมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายฝั่งอันดามัน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบอัตลักษณ์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายฝั่งอันดามัน

กรอบแนวคิด

แนวคิดด้านอัตลักษณ์

อัตลักษณ์ (Identity) อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรมในช่วงเวลาหนึ่ง และวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งก่อสร้างทางสังคม (social construct) นอกจากนี้วัฒนธรรมก็ไม่ใช่สิ่งที่หยุดนิ่งหรือตายตัว หากแต่มีรูปแบบเป็นวงจรที่เรียกว่า “วงจรแห่งวัฒนธรรม” (circuit of culture) ดังนั้นอัตลักษณ์ทั้งหลายจึงมีกระบวนการถูกผลิต (produced) ให้เกิดขึ้น สามารถถูกบริโภค (consumed) และถูกควบคุมจัดการ (regulated) อยู่ในวัฒนธรรมเหล่านั้น(ฉลาดชาย รมิตานนท์,2550) ซึ่งสอดคล้องกับ(Stryke,1968)และ(Burke, 2000) ได้กล่าวถึงอัตลักษณ์ นั้นเป็นหน่วยเล็กๆ ในการศึกษาทางสังคมวิทยา ซึ่งเชื่อมโยงเรื่องของทัศนคติที่มีต่อตัวตน หรือเอกลักษณ์ เป็นความสัมพันธ์ในเชิงบทบาทหน้าที่ และพฤติกรรมอันเกิดจากบทบาทของบุคคล

ประเภทของอัตลักษณ์ มี 2 ระดับ คือ อัตลักษณ์บุคคล (Personnel Identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) (อภิญา เฟื่องฟูสกุล ,2546. อ้างถึง แคทริน วูดเวิร์ด ,1997) อัตลักษณ์เป็นเรื่องของความเป็นชุมชน หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนนั้นๆ(อาภรณ์ จันทร์สมวงศ์,2544)

เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมากขึ้น ประกอบกับลักษณะของอัตลักษณ์ในพื้นที่ที่มีอยู่เดิมและความต้องการของนักท่องเที่ยวจึงกำหนดให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวร่วมกันได้ ทั้งนี้ยังสามารถรักษาไว้ได้ซึ่งอัตลักษณ์ดั้งเดิมของชุมชน และการกำหนดอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่จากความต้องการของนักท่องเที่ยว

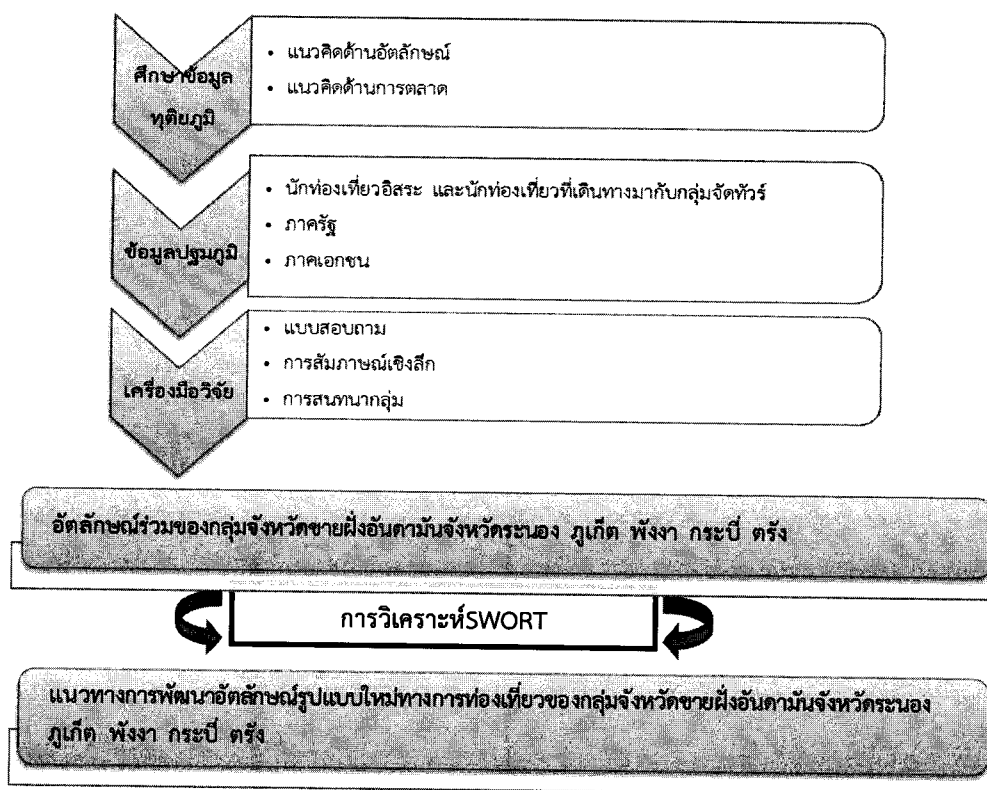
อัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยว จึงเป็นการศึกษาความต้องการท่องเที่ยวที่เกิดจากพฤติกรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามัน จังหวัดระนอง ภูเก็ต พังงา กระบี่ และตรัง และข้อมูลที่ได้จากเอกสารต่างๆ รวมถึงการศึกษาลักษณะพื้นที่ เพื่อศึกษาทั้งอัตลักษณ์ร่วมของนักท่องเที่ยวและศึกษาการพัฒนา รูปแบบอัตลักษณ์ใหม่ของกลุ่มจังหวัดชายฝั่งอันดามัน

แนวคิดด้านการตลาด

การตลาดเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้ประกอบการท่องเที่ยวใช้ในการจัดอุปทานและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวลักษณะพิเศษของตลาดเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นบริการที่ไม่มีตัวตนจับต้องไม่ได้ เช่น ความพอใจ ความสุขใจ ความตื่นเต้น การตัดสินใจซื้อและใช้อารมณ์มากกว่าสินค้าประเภทอื่น อุปสงค์ของการตลาดขึ้นลงตามฤดูกาล บริการของตลาดการท่องเที่ยวไม่สามารถเก็บไว้ใช้ได้ องค์ประกอบของสินค้าทางการท่องเที่ยวมีความเป็นอิสระต่อกัน การลอกเลียนแบบทำได้ง่าย

การตลาดการท่องเที่ยว หมายถึง การพยายามดึงให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวโดยกระทำได้ 2 วิธี กล่าวคือ 1) การให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว 2) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว การสื่อสารข้อมูลข่าวสารไปยังนักท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ฯลฯ (โสภณวรรณ, 2554)

ปัจจัยของการท่องเที่ยว แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ 1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction) 2) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) 3) การเข้าถึงได้ (Accessibility) การท่องเที่ยวจึงเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการท่องเที่ยว (Tourism Service) และการตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market of Tourist) แต่องค์ประกอบย่อยๆที่มีความสัมพันธ์กัน เป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง (อรนุช ศิลปภณพันธ์, 2547) ทั้งนี้ การท่องเที่ยวจึงเป็นปรากฏการณ์ของมนุษย์ที่สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมในการเดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่ย่อมมีจุดหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างกัน

ภาพที่ 2 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ(Qualitative and Quantitative Research) การวิจัยนี้เป็นกระบวนการในการค้นหาองค์ความรู้การตรวจสอบหาความจริงมีเป้าหมายสำคัญ คือ การได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการศึกษาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการหรือกระบวนการดำเนินงานที่มีระบบสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้มีหลักฐานประกอบที่น่าเชื่อถือ (เวทดาว,2554) ทั้งที่เป็นหลักฐานทางทฤษฎีและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ผู้วิจัยนำมาอ้างอิงในการวิจัย ในรูปแบบของข้อมูลที่ไดจากการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลการวิเคราะห์หาความ การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ และการสรุปผลที่ได้จากข้อมูลหรือหลักฐานที่ปรากฏโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดพื้นที่ทำการศึกษารวบรวมข้อมูล รวมทั้งสิ้น 5 จังหวัด ได้แก่ ระนอง ภูเก็ต พังงา กระบี่ และตรัง
2. แหล่งข้อมูลกำหนดเป็นข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) และข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย แบ่งเป็นนักท่องเที่ยวแบบอิสระกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับกลุ่มจัดทัวร์ และบุคลากรภาครัฐและเอกชน

3. เครื่องมือและวิธีเก็บข้อมูล โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยแยกรายละเอียดการจัดเก็บข้อมูลตามประเภทแหล่งข้อมูลดังนี้

- 3.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวอิสระจำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง สุ่มโดยการใช้วิธีสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับกลุ่มจัดทัวร์จำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง สุ่มโดยการใช้วิธีการสุ่มแบบตามความประสงค์(Judgment Sampling) เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามประเมินลักษณะร่วมทางด้านการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยกำหนดให้จังหวัดระนอง ภูเก็ต กระบี่ จังหวัดละ 100 ชุด ส่วนตรังและพังงา จังหวัดละ 50 ชุด

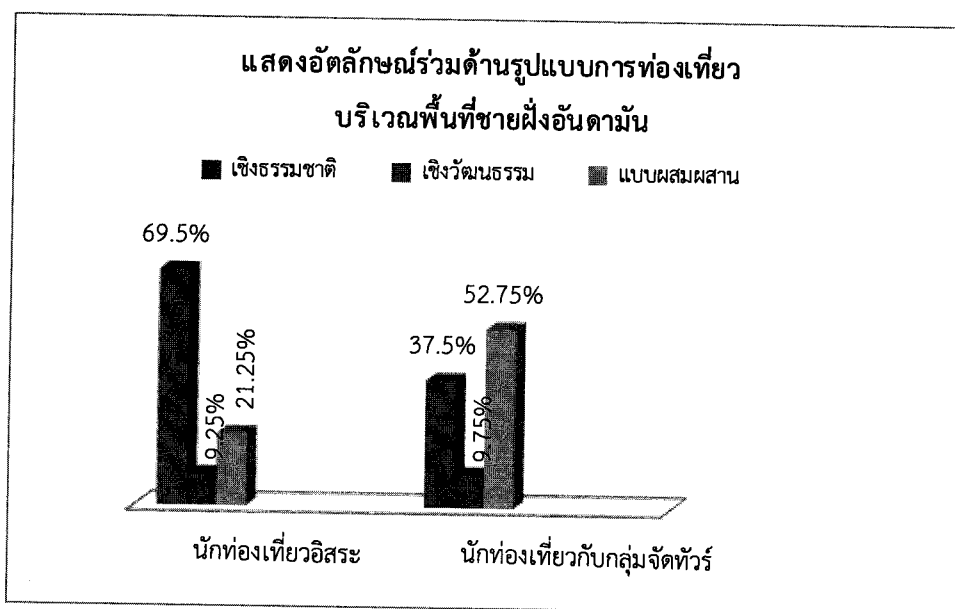
- 3.2 กลุ่มตัวอย่างบุคลากรภาคเอกชนกำหนดเป็นบริษัททัวร์ จำนวน 25 บริษัททัวร์ โดยแยกเป็นจังหวัดละ 5 บริษัท ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อศึกษาข้อมูลด้านการตลาดการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด

- 3.3 กลุ่มตัวอย่างจากบุคลากรภาครัฐกำหนดเป็นองค์กรในท้องถิ่น กำหนดจำนวน 50 คน โดยกำหนดจังหวัดละ 10 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงและเครื่องมือที่ใช้คือการสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาSWOT ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้การวิเคราะห์และสรุปเนื้อหาสำคัญ ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามใช้คำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ด้านข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม ใช้สำหรับวิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดแนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ของการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน

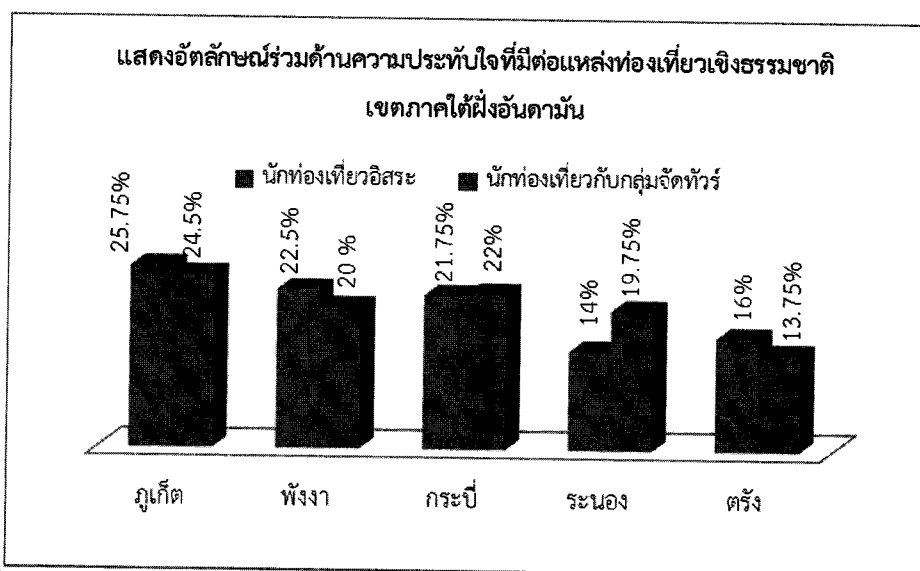
ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยจากการสำรวจนักท่องเที่ยวอิสระและนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมากับกลุ่มจัดทัวร์พบว่า อัตลักษณ์ร่วมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายฝั่งอันดามัน กำหนดได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

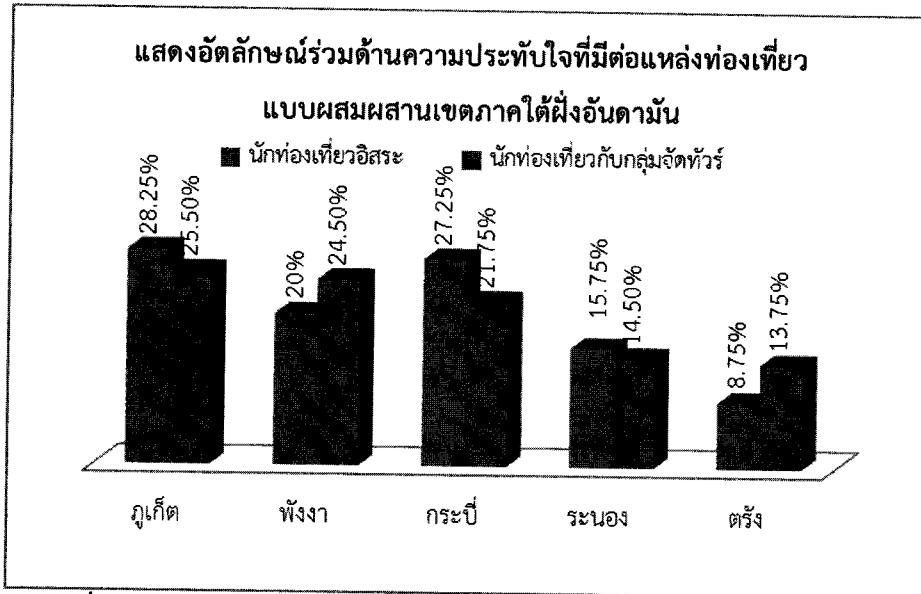
แผนภูมิที่ 1 แสดงอัตลักษณ์ร่วมด้านรูปแบบการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ชายฝั่งอันดามัน

จากผลการสำรวจแบ่งสำรวจการพื้นที่โดยจำแนกตามกลุ่มนักท่องเที่ยว เป็นสองประเภทคือนักท่องเที่ยวอิสระ และนักท่องเที่ยวแบบกลุ่มทัวร์ โดยผลการดำเนินการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ชายฝั่งอันดามันส่วนที่เป็นนักท่องเที่ยวอิสระนิยมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ มากถึงร้อยละ 69.5 ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มทัวร์นิยมการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน มากถึงร้อยละ 52.75 ดังแผนภูมิที่ 1 และเมื่อกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและแบบผสมผสานตามกลุ่มจังหวัดจากผลการสำรวจพบว่า นักท่องเที่ยวอิสระ มีความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเขตจังหวัดภูเก็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.75 รองลงมาคือ จังหวัดพังงา คิดเป็นร้อยละ 22.5 และน้อยที่สุดคือจังหวัดระนอง คิดเป็นร้อยละ 14 สำหรับนักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มจัดทัวร์พบว่า มีความประทับใจจังหวัดภูเก็ตสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ จังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ 22 และประทับใจน้อยที่สุดคือจังหวัดตรัง ร้อยละ 13.75 ดังแผนภูมิที่ 2

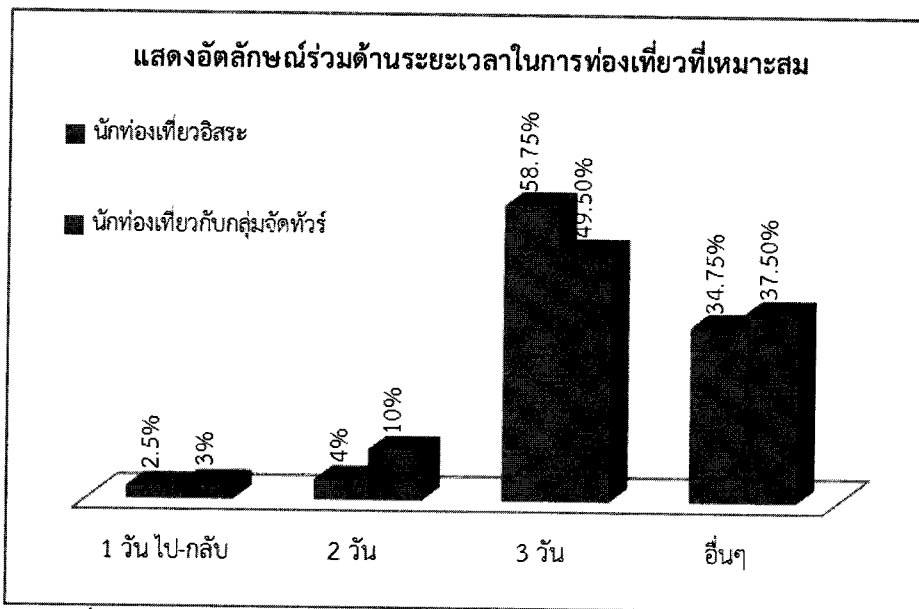

แผนภูมิที่ 2 แสดงอัตลักษณ์ร่วมด้านความประทับใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแบบผสมผสาน พบว่านักท่องเที่ยวอิสระประทับใจแหล่งท่องเที่ยว ในเขตจังหวัดภูเก็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.25 รองลงมาคือจังหวัดกระบี่ คิดเป็นร้อยละ 27.25 และน้อยที่สุดคือ จังหวัดตรัง คิดเป็นร้อยละ 8.75 สำหรับนักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มจัดทัวร์นั้นพบว่า มีความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแบบผสมผสานในเขตจังหวัดภูเก็ตสูงสุดคือร้อยละ 25.75 รองลงมาคือจังหวัดพังงา คิดเป็นร้อยละ 24.50 ในขณะที่ จังหวัดระนองนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ประทับใจน้อยสุด คิดเป็นร้อยละ 14 ดังแผนภูมิที่ 3

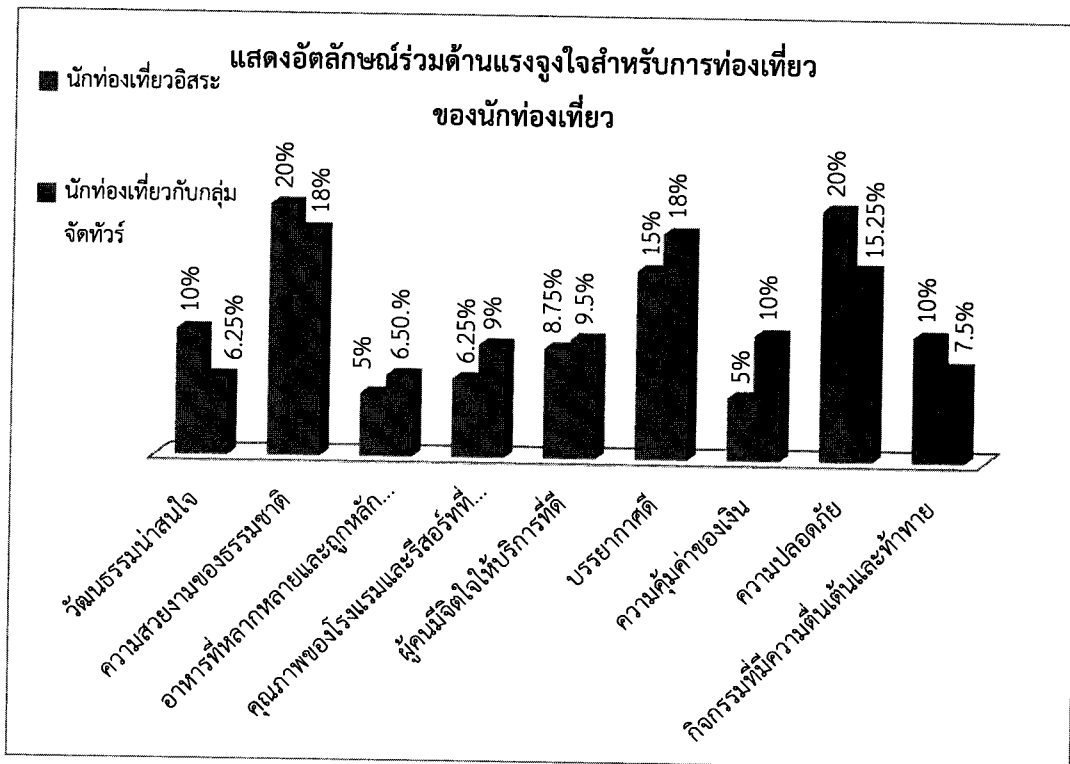
แผนภูมิที่ 3 แสดงอัตลักษณ์ร่วมด้านความประทับใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวแบบผสมผสานเขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนภูมิที่ 4 แสดงอัตลักษณ์ร่วมด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่เหมาะสม

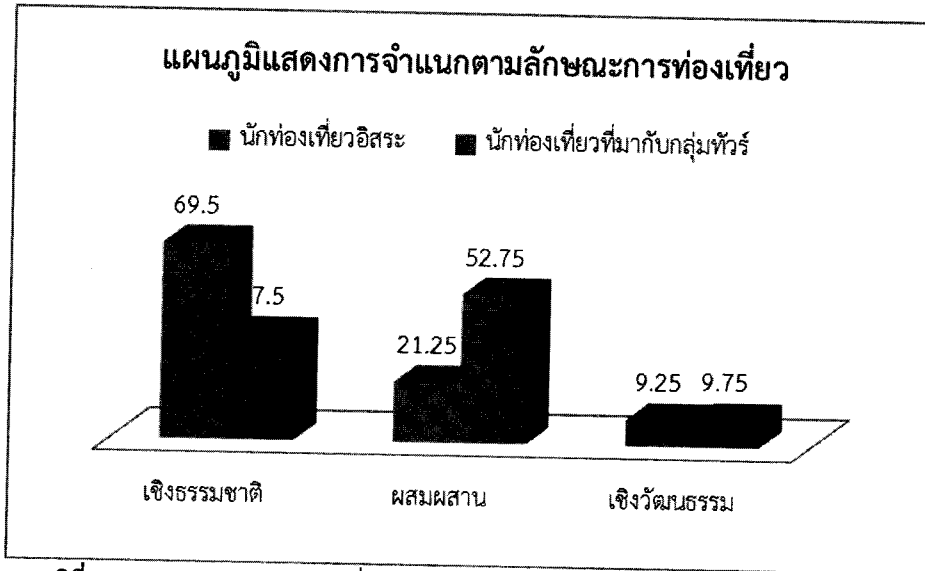
จากแผนภูมิที่ 4 เมื่อกำหนดอัตลักษณ์ร่วมด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่เหมาะสม พบว่านักท่องเที่ยวอิสระ คิดว่าระยะเวลาที่เหมาะสมมากที่สุด สำหรับการท่องเที่ยว ควรใช้เวลา 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาคือ

อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 34.75 และน้อยที่สุดคือ 1 วัน ไป-กลับ คิดเป็นร้อยละ 2.5 สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มากับกลุ่มจัดทัวร์นั้นพบว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมมากที่สุด สำหรับการท่องเที่ยว ควรใช้เวลา 3 วัน เช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาคืออื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 37.5 และน้อยที่สุดคือ 1 วัน ไป-กลับคิดเป็นร้อยละ 3 (ตั้งแผนภูมิที่ 4) และเมื่อสำรวจปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอันดามัน พบว่าแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวอิสระชอบการท่องเที่ยวเลือกมากที่สุดคือ ความสวยงามของธรรมชาติและความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 20 รองลงมาคือ บรรยากาศ คิดเป็นร้อยละ 15 และน้อยที่สุดคือ ความคุ้มค่าของเงินและอาหารที่หลากหลายและถูกหลักอนามัย คิดเป็นร้อยละ 5 เท่ากัน สำหรับนักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มจัดทัวร์พบว่า แรงจูงใจสำหรับการท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ความสวยงามของธรรมชาติและบรรยากาศดี คิดเป็นร้อยละ 18 เท่ากัน รองลงมาคือความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 15.25 และน้อยที่สุดคือวัฒนธรรมที่น่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 6.25 แผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 แสดงอัตลักษณ์ร่วมด้านแรงจูงใจสำหรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

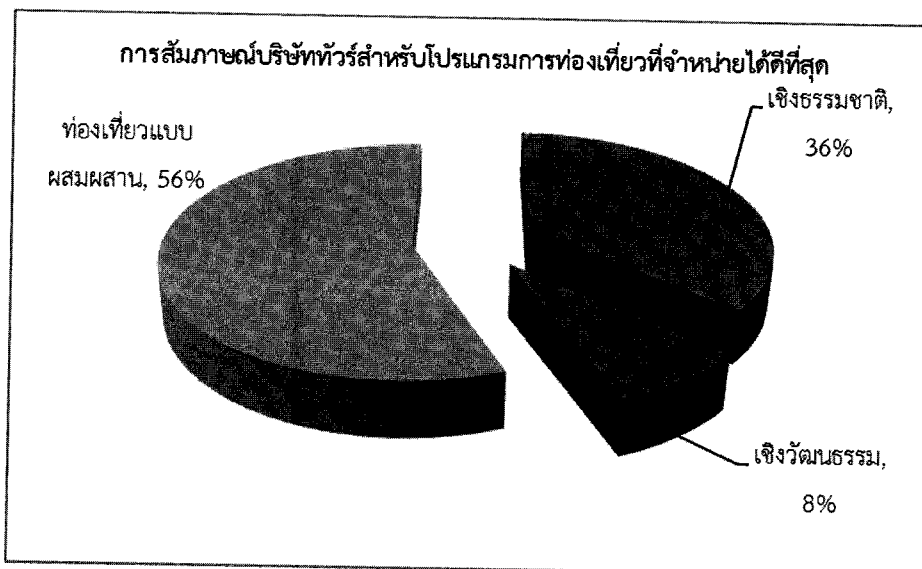
ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบอัตลักษณ์ใหม่ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายฝั่งอันดามัน พบว่าด้านข้อมูลนักท่องเที่ยวจำแนกตามลักษณะการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวอิสระชอบท่องเที่ยวลักษณะเชิงธรรมชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือ แบบผสมผสาน คิดเป็นร้อยละ 21.25 และน้อยที่สุดคือ เชิงวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 9.25 สำหรับนักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มจัดทัวร์นั้น พบว่า ชอบท่องเที่ยวแบบผสมผสานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมาคือลักษณะเชิงธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 37.5 และน้อยที่สุดคือ เชิงวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 9.75 ดังแผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 6 แสดงการจำแนกนักท่องเที่ยวตามลักษณะการท่องเที่ยว

บทสรุปคือ กำหนดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เป็นแบบผสมผสานการท่องเที่ยวอย่างหลากหลายเข้าด้วยกัน เช่น การท่องเที่ยวเชิงผสมระหว่างธรรมชาติและวัฒนธรรมเข้าด้วยกันโดยการเพิ่มระยะเวลาการเดินทางให้มากขึ้น หรือการผสมผสานการท่องเที่ยวระหว่างเชิงนิเวศและเชิงวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน

ผลจากการสำรวจจากบริษัททัวร์ จำนวน 25 บริษัททัวร์ จังหวัดละ 5 บริษัท ข้อมูลทั่วไปของบริษัททัวร์ จากการสอบถามบริษัททัวร์เกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวตามเส้นทางชายฝั่งอันดามันพบว่านักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มจัดทัวร์และนักท่องเที่ยวอิสระ นิยมซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวประเภทแหล่งท่องเที่ยวแบบผสมผสาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 36 และน้อยที่สุดคือแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 8 ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะของโปรแกรมแหล่งท่องเที่ยวที่จำหน่ายได้ดี

ผลจากวิเคราะห์SWORT จากการกำหนดกลุ่มภาครัฐเพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อใช้สำหรับกำหนดแนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ได้ดียิ่งขึ้นนั้น พบว่าจุดแข็งของแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันคือความประทับใจแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ทะเล และเกาะ ด้านจุดอ่อนนั้นคือการไม่สามารถท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาลเนื่องจากจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมักถูกเรียกว่า “ฝนแปดแดดสี่” นั่นคือ มีเพียงฤดูฝนและฤดูร้อน โดยฤดูฝนนั้นยาวนานถึงแปดเดือน ในขณะที่ฤดูร้อนนั้นมีเพียงสี่เดือนเท่านั้น

ด้านโอกาสต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้น พบว่าลักษณะแหล่งท่องเที่ยวทำทนายและสร้างความตื่นเต้นได้ดีที่สุด โดยจะเห็นว่าจังหวัดระนองนั้นขึ้นชื่อเรื่องน้ำพุร้อน ด้านภูเก็ตินั้นคือความงามของหาดทรายฝั่งอันดามันจนได้รับการขนานนามว่าไข่มุกอันดามัน ส่วนจังหวัดกระบี่นั้นมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายด้านการผจญภัยโดยเฉพาะการปีนหน้าผา จังหวัดพังงามีความงามด้านวิถีชุมชนคนเล โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่มีภาพยนตร์จากต่างชาติเข้ามาถ่ายทำคือ เขาตะปู ส่วนจังหวัดตรังนั้นเป็นแหล่งขึ้นชื่อด้านอาหารหากเปรียบเทียบห้องครัวใหญ่ในพื้นที่อันดามัน นักท่องเที่ยวก็จะต้องนึกถึงจังหวัดตรัง เช่น เทศกาลหมูย่าง เทศกาลขนมเค้ก เหล่านี้เป็นต้น

ส่วนอุปสรรคต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่านักท่องเที่ยวเป็นกังวลกับปัญหาภัยธรรมชาติมากที่สุด สืบเนื่องจากเหตุการณ์สำคัญในอดีตคือ วาเทภัยสึนามิ ที่สร้างความสูญเสียให้แก่คนในพื้นที่และครอบครัวนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีผลกระทบจากสถานการณ์ก่อการร้ายใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สร้างความไม่มั่นคงต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์SWORT

จุดแข็งของแหล่งท่องเที่ยว	จุดอ่อนของแหล่งท่องเที่ยว
1. ความประทับใจแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ-ทะเล-เกาะ	1. ไม่สามารถท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล
2. ทำกิจกรรมได้หลากหลาย	2. ขาดการโฆษณาและประชาสัมพันธ์
3. การคมนาคมสามารถเดินทางได้สะดวก	3. ใช้เวลาในการเดินทางมาก
โอกาสต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	อุปสรรคต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
1. ลักษณะแหล่งท่องเที่ยวทำทนายและสร้างความตื่นเต้น	1. ปัญหาภัยธรรมชาติ
2. มีแหล่งท่องเที่ยวมาก	2. ปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์ก่อการร้ายใน 3 จังหวัดชายแดน
3. สามารถท่องเที่ยวได้ทุกฤดูกาล	3.งบประมาณไม่เพียงพอ

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผล

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ เป็นการวิจัยที่มุ่งเน้นเพื่อศึกษาการสร้างรูปแบบอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ทำให้ทราบว่า การพัฒนาอัตลักษณ์ร่วมจากการสำรวจได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการสำรวจที่นักท่องเที่ยวอิสระและนักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มทัวร์เลือกอัตลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวร่วมที่เหมือนกัน

รูปแบบอัตลักษณ์	อัตลักษณ์ร่วมที่เหมือนกันพื้นที่การท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน	ประเภทนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่ชายฝั่งอันดามัน	นิมรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	นักท่องเที่ยวอิสระ	69.5
		นักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มทัวร์	52.75

รูปแบบอัตลักษณ์	อัตลักษณ์ร่วมที่เหมือนกันพื้นที่การท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน	ประเภทนักท่องเที่ยว	ร้อยละ
ด้านระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่เหมาะสม	ควรใช้เวลา 3 วัน	นักท่องเที่ยวอิสระ	58.75
		นักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มทัวร์	49.5
ด้านความประทับใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน	มีความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในเขตจังหวัดภูเก็ตมากที่สุด	นักท่องเที่ยวอิสระ	25.75
		นักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มทัวร์	24.5
ด้านความประทับใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน	มีความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตจังหวัดภูเก็ตมากที่สุด	นักท่องเที่ยวอิสระ	28.25
		นักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มทัวร์	25.75
ด้านแรงจูงใจสำหรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว	ความสวยงามของธรรมชาติและความปลอดภัย	นักท่องเที่ยวอิสระ	20
		นักท่องเที่ยวกรุ๊ปทัวร์	15.25

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลของการวิจัยทำให้สามารถกำหนดแนวทางในการเตรียมความพร้อมด้านการท่องเที่ยวให้แก่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายฝั่งอันดามันในการเข้าสู่ AEC โดยกำหนดแนวทางได้จากผลสำรวจของกลุ่มเป้าหมายการท่องเที่ยวเพื่อกำหนดรูปแบบอัตลักษณ์ด้านการเลือกการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักศึกษาที่เดินทางมาท่องเที่ยว รองลงมาคือพนักงานเอกชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และยังมีอีกว่าทั้งสองกลุ่มนักท่องเที่ยวนั้นมีวิถีชีวิตและครอบครัววัยหนุ่มสาวโสด หากเป็นคู่สมรสก็เป็นกลุ่มที่ยังไม่มีบุตร มีรายได้ตั้งแต่ต่ำกว่า 10,000 บาท - 20,000 บาท นิยมใช้เวลาในการท่องเที่ยวตั้งแต่ 3 -6 วัน ลักษณะร่วมกันของเป้าหมายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มคือเพื่อพักผ่อน ชื่นชมธรรมชาติ ลักษณะร่วมกันของแรงจูงใจสำหรับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มคือความสวยงามของธรรมชาติ ความปลอดภัยและบรรยากาศดี ลักษณะร่วมกันของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มคือความปลอดภัยและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว

อัตลักษณ์ร่วมกันของนักท่องเที่ยวคือวัยหนุ่มสาวที่ไม่มีภาระมีเงินมากพอให้เดินทางท่องเที่ยวได้และนิยมเดินทางเที่ยวชมความสวยงามของธรรมชาติ ชอบบรรยากาศการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันทั้ง 5 จังหวัด ดังนั้นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมคือการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผสมผสานคือ เที่ยวได้ทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวในแต่ละครั้งเพราะระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มสนใจอยู่ในระยะเวลาระหว่าง 3 - 6 วัน เน้นการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวยุติการอนุรักษ์ธรรมชาติเพราะเป็นช่วงวัยที่เหมาะสม

จากการสอบถามและสัมภาษณ์กลุ่มบุคคลในภาครัฐ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากการท่องเที่ยว พบว่าการท่องเที่ยวในบางครั้งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการลักลอบพรณไม้และพันธุ์พืชจากแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะพันธุ์พืชที่มีลักษณะแปลกใหม่ ยังมีการลักลอบยิงสัตว์ป่า ตลอดจน ต้นไม้บางส่วนถูกทำลายและทำให้แหล่งน้ำสกปรกเนื่องจาก การไม่มีจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีผลกระทบต่อสังคมหรือชุมชน กล่าวคือ บางแห่งนักท่องเที่ยวแต่งกายตามธรรมเนียมแต่ไม่เหมาะสมกับประเพณีของไทยทำให้เกิดการลอกเลียนแบบที่ผิด และบางครั้งมีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว พบว่าชุมชนได้ร่วมกันจัดเวรยามบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดูแลความปลอดภัย การลักลอบต่างๆ และร่วมกันจัดทำป้ายบอกชนบทธรรมเนียมประเพณีต่างๆ จากข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวตามเส้นทางบริเวณชายฝั่งอันดามัน ตลอดจนข้อมูลของบุคลากรในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสามารถนำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยวของพื้นที่ต่างๆ ในเส้นทางภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ชุมชนและบุคลากรในหน่วยงานของรัฐได้ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อการจัดทำรูปแบบเส้นทางการท่องเที่ยวในครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. สถานศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรการท่องเที่ยว ควรทดลองจัดเส้นทางท่องเที่ยวตามแหล่งที่ไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวใหม่
2. ผู้ให้บริการจัดทัวร์ท่องเที่ยว ควรกระจายแหล่งท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยกำหนดกลุ่มเป้าหมายและลักษณะการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับรูปแบบการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน ให้เป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวและพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการเพิ่มมูลค่าทางด้านการท่องเที่ยวให้มากขึ้น
2. การเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อไปนำผลที่ได้ไปขยายผลและปรับใช้กับพื้นที่อื่นๆ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณวิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ที่ได้จัดสรรทุนอุดหนุนการทำวิจัย และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของวิทยาลัยฯ ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัยและข้อเสนอแนะในการวิจัยและการเก็บข้อมูลรวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอย่างดีสูง ในการทำให้โครงการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานตรัง. (2550). จำนวนผู้เยี่ยมชม จองตามวัตถุประสงค์หลัก ของการเดินทาง ปี 2550. จัดทำโดย กองประสานการลงทุน
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2529). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร:ผู้แต่ง.
- วุฒิชชาติ สุนทรสมัย. (2548). ถอดรหัสลับความสำเร็จการจัดการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการของไทย บทเรียนจากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ. *Strategy Marketing*. 94-95.
- แววดาว พรหมเสน. (2554). การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ. วารสาร มทร.อีสาน ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2554
- สุชาติ อรุณรักถาวร. (2545). มาตรฐานและหลักเกณฑ์การคัดเลือก หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (กรณีที่เป็น “กลุ่มศิลปวัฒนธรรมสถานที่ และบริการ).
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์ (Identity) การทบทวนทฤษฎี และกรอบแนวคิด. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Cohen , J.M. and Uphoff , N.T. (1981). *Rural Development Participation : Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation*. Rural Development Committee Center for International Studies : Cornell University.
- Fornaroff , A.(1980). *Community involment in Health System for Primary Health Care*. Geneva : World Health Organization.
- Koufman , H.F. (1949). *Participation Organized Activities in Selected Kentucky Localities*. Agricultural Experiment Station Bulletins.

เอกสารอ้างอิง

Oakley , P. (1984). *Approaches To Participation In Rural Development*. Geneva : International Office.

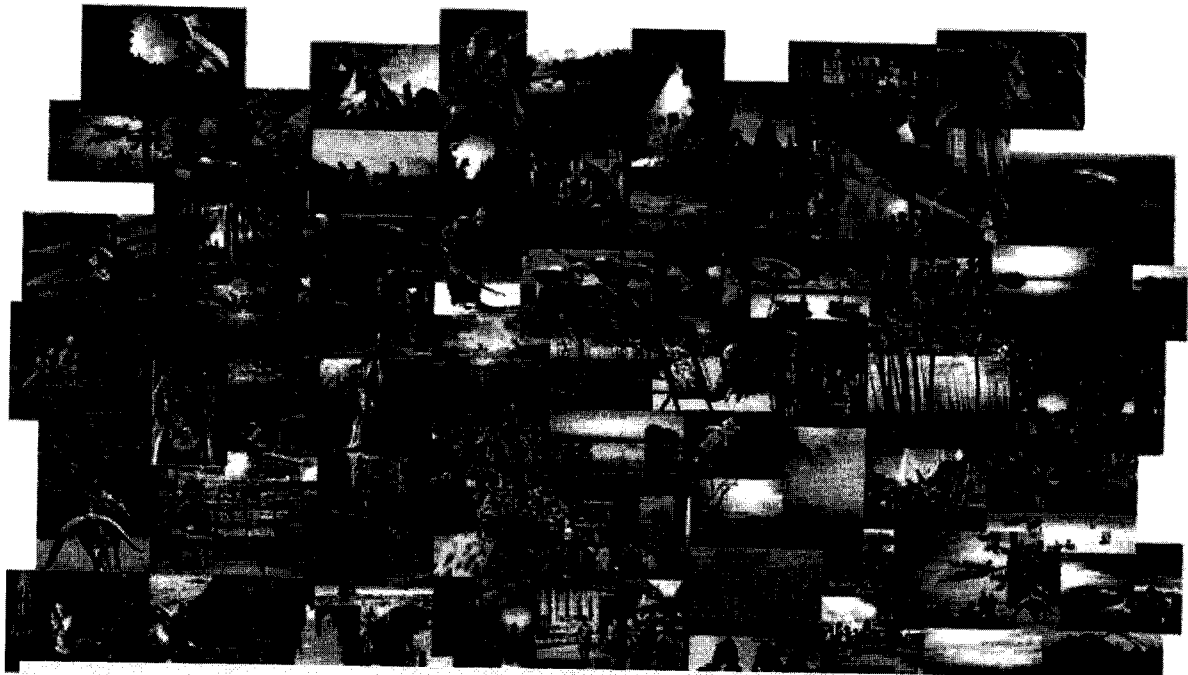
Peter Berger and Thomas Luckmann. (1967). *The Social Construction of Reality*. New York: Anchor Book, p 173.

บทความในวารสาร

จิตติบุช วัฒนะ. (2555). การศึกษาเพื่อกำหนดอัตลักษณ์ถนนวัฒนธรรม(ถนนคนเดิน) ของจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์*, ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. เลขหน้า 71-80.

ดวงกมล เวชวงศ์. (2554). กระบวนการนำเสนออัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ยวนในบริบทของการท่องเที่ยวผ่านหอวัฒนธรรมพื้นบ้านและตลาดทำน้ำ: ศึกษากรณีชุมชนยวน ตำบลต้นตาล อำเภอเสาไห้ จังหวัดสระบุรี. *วารสารวิทยบริการ*, ปีที่ 22 ฉบับที่ 3. เลขหน้า 130-149.

มนัสสินี บุญมีศรีสง่า. (2555). การสร้างอัตลักษณ์ตราสินค้าแหล่งท่องเที่ยวอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในมุมมองนักท่องเที่ยวกลุ่มวัยรุ่น. *Veridian E-Journal*, Su Vol.6 No.1. เลขหน้า 548-560.

การท่องเที่ยว เทคโนโลยี

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หัวข้อ “กฎหมาย ศาสนา ชุมชน”	
❖ ผลกระทบจากการเปิดเสรีประเทศเมียนมาร์ที่มีต่อชุมชนบริเวณด้านชายแดนตะวันตกของประเทศไทย.....	257
<i>สุรชาติพิทย์ ชวนะเวสสกุล</i>	271
❖ การศึกษาจัดทำเพื่อยกร่างพระราชบัญญัติการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ พ.ศ.	
<i>พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์</i>	
❖ การจัดทำข้อเสนอในการตราทบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	285
<i>พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์</i>	299
❖ ปัญหาทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจากการโจรกรรมเอกลักษณ์.....	
<i>คณาธิป ทองรวีวงศ์</i>	
หัวข้อ “การท่องเที่ยว เทคโนโลยี”	
❖ อัตลักษณ์ของ “กรุงเทพมหานคร” ผ่านมุมมองของความเป็นอื่น.....	311
<i>ทิสวีส อ่างรสานต์</i>	
❖ แนวทางการพัฒนาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ.....	326
<i>ฟ้าพิไล ทวีสินโสภาก</i>	
❖ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการท่องเที่ยวชุมชนด้วยจักรยาน กรณีศึกษา ตำบลบางนกแขวกอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม.....	339
<i>พรเพิ่ม แซ่โจ้ว</i>	
❖ การศึกษารูปแบบทางพื้นที่ของการเกิดเหตุโจรกรรมรถยนต์โดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์.....	349
<i>ปริญญา จันทร์งาม</i>	
หัวข้อ “สังคมและวัฒนธรรม”	
❖ การศึกษารูปแบบการดูแลเด็กและผู้สูงอายุของบุคคลวัยทำงานในชุมชนเมือง.....	362
<i>หทัยรัตน์ บุญโยปัทม์</i>	
❖ การศึกษาทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อปัญหาคอร์รัปชัน.....	373
<i>เพชรรัตน์ ไสยสมบัติ</i>	
❖ การสร้างตัวตนของนักสิ่งแวดล้อม.....	384
<i>เบญจวรรณ อุบัติมาย์</i>	
❖ อิทธิพลของสื่อการ์ตูนญี่ปุ่นที่ส่งผลต่ออัตลักษณ์การแต่งกายของกลุ่มคอสมเพลย์ในประเทศไทย.....	398
<i>อภิชยา คุณิย์พันธ์</i>	

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและคัดกรองผลงาน
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาชัย ยิ้มประเสริฐ

คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรา โตบัว

คณะศึกษาศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์

คณะศึกษาศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภกาญจน์ พงศ์ยี่หล้า

คณะสังคมศาสตร์

อาจารย์ ดร.กนิษฐา ชิตช่วง

คณะสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์สิริกิร กาญจนสุนทร

คณะสังคมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เจริญศิริบุญยงยศ

คณะสังคมศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลศักดิ์ กิ่งคำ

คณะมนุษยศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเทือง ทินรัตน์

คณะมนุษยศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิริยา กุลชนะรัตน์

คณะบริหารธุรกิจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัสรา พงษ์สุขเวชกุล

คณะวิทยาการจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภา นิรัตติกุล

คณะวิทยาการจัดการ

อาจารย์ ดร.กิตติยา ทัศนะบรรจง

คณะวิทยาการจัดการ

อาจารย์ ดร.ชุติมา โลงจิตร

คณะวิทยาการจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรรณ สุจารินพงศ์

คณะวิทยาการจัดการ

อาจารย์ ดร.ศุภภาส คำโตเนต

คณะวิทยาการจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารุณี ตันติววงศ์วานิช

คณะวิทยาการจัดการ

อาจารย์ ดร.จุมพฏ บริราช

คณะวิทยาการจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลี นิสสัยสุข

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อาจารย์ ดร.สุวรรณนา เทพจิต

คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกัรัชต์

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรธริทธิ

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงษ์

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์